

SGF

STUDIO
GALERIJE
FORUM

21. 9 – 9. 10. 1982.

DUŠKO ŠIBL

Gledajući radove mladog zagrebačko-londonskog slikara Duška Šibla, promatraču će se nametnuti dobro znana misao Oskara Kokoschke koji je, komentirajući likove na jednom vlastitom platnu, među ostalim zapisao: „Svaki u svojoj strasti, ogođen da izaziva strah, a svi uronjeni u obojenost višeg reda”.

Što nam, dakle, poručuje likovno djelo jednog umjetnika modernog (i urbanog) senzibiliteta kakav je Šibl? Prije svega, podsjeća nas na činjenicu da se umjetnost današnjice, poslije svih mogućih „izama” koji su obilježili ovo sutonsko stoljeće, vraća pomalo prezrenoj figuraciji. Gradeći svoj likovni credo na postulatima onih autora koji su formirali ekspresionistički pokret u nas i u svijetu (Hegedušić, Trepše, Grosz, Beckmann, Dix, Rouault i drugi), on je prihvatio i neke od njihovih temeljnih zasada kao što su sklonost groteski, erupтивно-ekstatični izraz, tonska konvulzivnost, inzistiranje na čulnosti itd.

Ne želimo time reći kako se Šiblova poetika potvrđuje tek kao bezazleni recidiv jedne „demodirane” škole. No ako se uz ova platna, koja samo naivcu mogu djelovati neobavezno ili čak lascivno, podsjetimo da živimo u svijetu koji je „iscrpio svoju prvobitnu punoću” (Kocbek), ako smo svjesni da živimo u vremenu koje je iznova obilježeno traumatskim osjećajem straha i osamljenosti, onda prihvaćanje jednog takvog stava nije samo pitanje mode već i neizbježne poetike.

Drugim riječima rečeno: obnavljanjem društvenih i političkih činjenica koje su bile aktualne početkom stoljeća, u razdoblju kada se rađalo ono što podrazumijevamo pod širokom skalom ekspresionističke umjetnosti, oživljavaju i preduvjeti za srodnim artistskim tra-ganjima. Izvan otrcanih floskula o

angažiranoj umjetnosti, ne treba posebno dokazivati kako je Šibl svojim radovima prvenstveno okrenut čovjeku. Svojim likovnim jezikom, razbuktalom kolorističkom klavijaturom, vibrantnim linijama i naglašenom ekspresivnošću, on govori o žudnji i radosti, strasti i samoći. Danas kada je ljudsko biće, u pustinji velegradskih kloaka, TV-tornjeva i konfekcionirane kulture, možda osamljenije no ikad, protagonisti Šiblovih platna plešu svoj dešperatni tango posvećen ljudskoj radosti. I potrebi za bliskošću.

Nije slučajno što se jedna Šiblova slika zove „Zemlja srca”. Ima li možda onih koji su protiv takve zemlje? Vapaj za kompromitiranim srcem, lišen manekenske laži kojom su obojene papagajske doskočice i politikantske parole, danas je bez dvojbe presudniji od svega. Premda tek na početku svog likovnog puta, Duško Šibl odustao je unaprijed od bombastičnih „poruka” i ciljeva koji ne mogu biti primjereni umjetničkom djelu. On brine „samo” o čovjeku, onom doduše kojeg sreće na ulicama i skverovima engleske metropole, svjestan da za autentičnog stvaraoca nema sudbine izvan njegovog osobnog svemira.

O srcu i ljubavi govore na ovim slikama bludnice, travestiti, uličarke i voajeri. Vjerujete li možda da oni imaju manje prava na strasti i čežnje od nekog drugog? Šibl ih na svojim platnima ili crtežima nikada ne uljepšava, ali je njegov groteskni pogled isto tako oslobođen licemjerstva i razornog cinizma. Skinimo napokon sami naše kukavičke maske i podsjetimo se riječi Georgesa Rouaulta, redovnika likovnog modernizma, koji je zaključio da je slika „smijeh što davi sam sebe”. Ova Šiblova izložba svjedoči o tome dovoljno jasno i umjetnički relevantno.

Zdravko Zima

BIOGRAFIJA:

Duško Šibl rođen je u Zagrebu 1951. Završava komparativnu književnost i povijest umjetnosti 1977. na Filozofskom fakultetu u Zagrebu.

Od 1977. živi u Londonu gdje studira slikarstvo na Byam Shaw School of Art od 1978. do 1982.

Sudjeluje na više skupnih izložaba u Engleskoj.

Izložba u Studiju Galerije Forum prva je njegova samostalna izložba.

KATALOG

1. CRVENOKOSA (VATRENA)
76x102 cm, acrylic i tuš na kartonu, 1982.
2. LJUBAVNICI
76x102 cm, acrylic i tuš na kartonu, 1982.
3. PIZZA EXPRESS
101x70 cm, acrylic na kartonu, 1982.
4. STENCIL CITY
76x102 cm, acrylic i tuš na kartonu, 1982.
5. STENCIL CITY II
76x102 cm, acrylic i tuš na kartonu, 1982.
6. OČI U PROZORU (VOYEURI)
50x70 cm, pastel na papiru, 1981.
7. PREDAH
77x57 cm, pastel na papiru, 1982.
8. U ŽURBI
57x76 cm, acrylic i pastel na papiru, 1981.
9. IZLAZ (EXIT)
76x102 cm, acrylic na kartonu, 1981.

10. PLESACICA (ŽUDNJA)
91x122 cm, acrylic na platnu, 1981.
11. CEKANJE
76x102 cm, acrylic na kartonu, 1981.
12. RUZICASTA CARAPA
51x76 cm, pastel na papiru, 1980.
13. RAZGOVOR (POZIV)
57x77 cm, acrylic, tuš i pastel na papiru, 1981.
14. CIK PAUZA
57x77 cm, akvarel i pastel na papiru, 1981.
15. ZEMLJA SRCA
76x57 cm, pastel na papiru, 1982.
16. SPLETKA (INTRIGA)
60x84 cm, tuš i pastel na papiru, 1982.
17. INCIDENT
68x102 cm, acrylic tuš i pastel na papiru, 1982.
18. NOĆNI ZIVOT
65x90 cm, acrylic, tuš i pastel na papiru, 1982.
- 19.—23. RADOVI PO MODELU
pastel na papiru, 1982.

STUDIO GALERIJE FORUM CENTAR ZA KULTURU I INFORMACIJE ZAGREBA
Preradovičeva 5/11

Izdavač: STUDIO GALERIJE FORUM – CENTAR ZA KULTURU I INFORMACIJE ZAGREBA, PRERADOVIČEVA 5; Za izdavača: BRANKA PAVIČIĆ-TURKOVIĆ; Urednik kataloga: MAJA HUNJAK; Grafičko oblikovanje: ANTE KUDUZ; Tehničko uređenje: MIRKO STOJIC; Fotografije: MILENA MAODUŠ; Tisak plakata: ŽELIMIR BAKOVIĆ · FOTOGRAFIČKI ATELIER CENTRA ZA KULTURU I INFORMACIJE ZAGREBA, N. TESLE 16; Umnožavanje: KREŠIMIR ŠTEFANOVIĆ; Naklada: 400 komada; Izdanje 1982.